

SELEFI SALIH'IN AKIDESI

«المُوجِزُ فِي عَقِيدَةِ السَّلَفِ الصَّالِحِ»

Abdullah Yolcu

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات في شرق جدة
تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
هاتف: 7141777 - فاكس: 714-718 - ص.ب 1117 - جدة 2131

SELEFİ SALİH'İN AKİDESİ

«المَوْجِزُ فِي عَقِيدَةِ السَّلَفِ الصَّالِحِ»

Abdullah Yolcu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

SELEFİ SALİH'İN AKİDESİ

SELEFİ SALİH'İN AKİDESİ'NDEN...
Ehli Sünnet ve'l-Cemaat İtikadı

*H*amd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salâtu Selâm Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in, Ehlinin, Sahabesinin ve de kıyamete kadar onları dost edinen herkesin üzerine olsun.

Bu risalede kısaca Selefî Salih'in akidesini açıkladık. Böyle bir risalenin hazırlanmasını ihtiyaç kılan, İslam ümmetinin bugün içinde bulunduğu bölünmüşlük ve ayrılık hali olmakla beraber mevcut her grup ve cemaatin, kendi metoduna çağırmakta ve kendi cemaatini hak yol üzere görmekte oluşudur. İnsanlar, düştükleri bu keşmekeş içinde ne yapacaklarını, kime uyup, kimi örnek alacaklarını bilemez hale, inançlarını yitirme noktasına gelmişlerdir.

Fakat gerçek İslam'ın tamamen yok olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "Ümmetinden bir grup, Allah'ın emri (kıya-

met) gelinceye kadar, hak üzere muzaffer olmaya devam edecek, onları desteksiz bırakanlar ve onlara muhalefet edenler, onlara zarar veremeyeceklerdir." (Buhari)

İşte bu noktada, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in getirdiği İslam'a sarılan; sahabe, tâbiin ve etbâ'ut-tâbiin neslinde örneği görülen bu topluluğu "Fırkatu'n-Naciye'yi (Kurtuluşa eren fırka) ve "Taifetu'l-Mansura'yı (Allah'ın yardımına mazhar Taife) tanımamız gerekir. Selefî Salih'in (Allah hepsinden razı olsun) doğal bir uzantısı olan bu grup, Ehli Sünnet ve'l Cemaat olarak da anılır.

AKİDENİN TANIMI:

Sözlük Anlamı: AKD kökündendir. Dügüm, sağlamlaştırmak, kıvamına getirmek, sıkıca bağlamak anlamına gelir.

Terim olarak içinde hiçbir şüphenin bulunmadığı kesin inanç demektir.

SELEF'İN SÖZLÜK VE TERİM ANLAMI:

Sözlükte: Geçen, önceden olan, önde olan demektir. Önde geçen hakkında "Selefe's Şey'u Selefen" O şey öne geçti, denilir.

Selef; geçmiş cemaattir. Allahu Teâla şöyle buyurdu: "Onları, sonradan gelenlerin geçmişi (Selefî) ve bir ibret örneği kıldık." (Zuhruf, 56)

Yaşsa ve faziletçe sizden önde olan babalarınız ve dedeleriniz sizin sefeinizdir. İşte bu nedenle ilk Müslümanlar Selefî Salih olarak isimlendirilirler. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* sahabe ve güzel bir şekilde onlara tabi

olar!sı, bu ümmetin selefidirler. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'ın ashabının ve onlara güzel bir şekilde uyanların davet ettiği şeyin benzerine davet eden herkes de selef'in yolu üzerindedir. İmanlarındaki sadakatleri ve ibadetlerindeki ihlasları nedeniyle onlar, kendilerine uyulmaya en layık olan insanlardır ki, Allahu Teâla İslam mesajının tüm yeryüzüne tebliği için onları seçmiştir. Selefî Salih'in İmamı Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ihtilaf halinde başvuru kaynakları, Allah'ın Kitabı ve Rasul *sallallahu aleyhi ve sellem*'un sünnedir. Allahu Teâla şöyle buyurdu: **"Eđer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu, Allah'a ve Rasûl'e götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir."** (Nisa, 59)

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'dan sonra selef'in en hayırlısı, sıdk ve ihlas üzere, dini Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'dan alan Sahabe-i Kiram'dır. Allahu Teâla onları şöyle vâsfetmiştir: **"Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir."** (Ahzab, 23)

Selefî Salih'e uyan ve onların metodunu takip eden diğer dönemlerdeki müslümanlara da selef'e nisbet olarak Selefî denilir.

SELEF'İ SALİH'İN AKİDESİ'NİN

UYULMAYA EN LAYIK OLUŞU NEDENDİR?

Çünkü genelde tüm müslümanların, özelde de

alimler ve davetçilerin saflarını birleştirmenin yegane yolu bu akideye sahip olmaktır. Selef itikadının dayanağı Allahu Tealâ'nın vahyi, Rasulu *sallallahu aleyhi ve sellem*'nun Sünneti ve Sahabeyi Kiramdan oluşan ilk müslümanların yoludur. Bunun dışındaki bir birlikteliğin akibeti, müslümanların bugün şahit olduğumuz ayrılık ve başa-rısızlık hallerinden başkası olamaz.

"Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir." (Nisa, 115)

Selef yolu, müslümanı dolaysız olarak Allah ve Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*'ne ve onların sevgisine bağlar. Zira Selef'in itikadının kaynağı, hevanın oyunlarından ve kısıtlı insan aklının kusurlarından uzak olarak, Allah ve Rasulu *sallallahu aleyhi ve sellem*'nin buyruklarına dayanır.

Bu akide gayet kolaydır. Anlaşılır bir akidedir ve nettir. Selef itikadını benimseyen kimse şüphe, vehim ve şeytanların vesveselerinden uzaktır. Çünkü bu akideye inanan bir kişi bu ümmetin Peygamberi'nin Ashab-ı Kiram-ı (Allah hepsinden razı olsun)ın gösterdiği yol gösterdiği yol üzerinde yürür.

SELEFİ SALİHİN İTİKAD USULÜ:

Ehli Sünnet ve'l Cemaat itikadî, ameli ve ahlaki konularda, Allah'ın Kitabı ve Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sahih sünnetinden dayanak edindikleri sabit ve açık usullere göre hareket etmişlerdir. Ehli Sünnet, Dinin

ana esaslarına dair, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından açıklanan kaidelere bağlıdır. Dini konularda kimsenin kendi görüşlerine göre icatlarda bulunup, onu dinden bir şey olarak takdim etme hakkı yoktur. Ehli Sünnet, şer'î naslara sarılarak bidatlerden kaçınmıştır. Ehli Sünnet ve'l-Cemaat dinin ana esasları olarak bağlı olduğu asıllar şöyledir:

BİRİNCİ ASIL: Allah'a, meleklerine, kitaplarına, elçilerine, ahiret gününe, hayır ve şerri ile kadere iman.

• *Allah'a İman:* Yani, Tevhid'in üç çeşidine inanmak, bundan ikrar ve bundan amel etmek.

Rububiyet Tevhidi: Allah'ı, yaratma, rızık verme, diriltme, öldürme fiillerinde birlemek ve O'nun her şeyin Rabbi ve Sahibi olduğuna inanmak.

Uluhiyyet Tevhidi: Allahu Teâlâ hak ilahtır ve ondan başka kendisine ibadet edilen tüm ilahlar batıldır. Ayrıca sadece Allah'a ibadet etmek, hiçbir şeyi ve kimseyi O'na ortak koşmamak Uluhiyyet Tevhidi'nin gereğidir. Allahu Teâlâ'ya sevgi, korku ve ümit ile ibadet edilir. Bunlardan birinin eksikliği sapıklığa yol açar.

İsim ve Sıfat Tevhidi: Selefi Salih, Allah'ın vahdaniyetine şahitlik eder ve Alemlerin Rabbi'nin, vahiyle gelen veya Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in diliyle bildirilen tüm sıfatlarını, mahlukata benzetmeksizin, tekyif, ta'til, tahrif, tebdil ve temsile sapsaksızın aynen kabul ederler. Onların tüm bu konularda uydukları kaide Allah Teâlâ'nın şu kavlidir: "**O'nun benzeri hiç bir şey yoktur. O işitendir, görendir.**" (*Şûra, 11*)

Onlar Allah'ın yedi kat göklerin üstünde, Arşının üzerinde kullarından ayrı olduğuna inanırlar. Fakat bunun keyfiyeti (nasıl olduğu) bilinemez. Allah ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Allah'ın iki eli de açıktır ve dilediği gibi infak eder. Fakat elin keyfiyetini bilemeyiz. Çünkü Allahu Teâlâ bunun keyfiyetini bildirmemiştir. Ayrıca Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın kendi Kitabında ve Rasulunun diliyle bildirdiği İşitme, Görme, İlim, Kudret, Kuvvet, İzzet, Kelam gibi sıfatlarına inanırlar. Allahu Teâlâ ahirette görünecek ve müminler gözleriyle O'na bakacaklardır. Onlar, Allah'ın ahirette kullarının arasını ayırmak için geleceğine de inanırlar.

• *Meleklerle İman:* İcmalî olarak tüm meleklerle inanırlar. Tafsilî olarak ise, delil ile sabit olan tüm meleklerle ve onların Allah'ın, kendisine ibadet ve emirlerini yerine getirmek için nurdan yaratmış olduğu mahluklar olduğuna inanırlar. Allahu Teâlâ melekler hakkında şöyle buyurmuştur: "O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler." (Enbiya, 27). Allah onları bizden gizlemiştir, bu nedenle onları göremeyiz.

• *Kitaplara İman:* Allah'ın beşeriyetin hidayeti için indirmiş olduğu din ve nur kaynağı kitaplara iman ederler. Tevrat, İncil, Zebur, İbrahim ve Musa'nın sahifeleri bu ilahi kitaplardandır. Tüm bu kitapların en büyüğü ve tamamını nesh eden en son ilahî kitap ise Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an, Allah'ın indirilmiş kelimeleridir. Harfleri ve anlamlarıyla mahluk değildir. Allah konuştuğu kelamını Cibril'e ilka etmiş, Cibril'de onu Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in kalbine indirmiştir. Kur'an, Allah'ın kıyamet gününe kadar korumayı vaad ettiği, mushaflarda yazılı, hıfızlarda ezberlenen

ve dillerde okunan kitaptır. Selefi Salih, Kur'an'ın öğretimi-ne, ezberlenmesine, okunmasına ve tefsirine son derece önem verir, onunla Allah'a ibadet ederler. Mücerret re'y ile Kur'an tefsiri yapılmasını caiz görmezler. Çünkü bu hiçbir ilmi delile dayanmaksızın Allah'ın kelamı hakkında söz söylemektir. Bilakis onlar Kitap'ı, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem'*den geldiği sabit görünen naslarla tefsir ederler.

• *Peygamberlere İman*: Onlar Allahu Teâlâ'nın ismini zikrettiği ve zikretmediği ilk peygamberlerden son peygambere kadar tüm peygamberlere iman ederler ki bu peygamberlerin sonuncusu peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem'*dir. Tüm peygamberlere iman mücmel bir iman, peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem'*e ve O'nun peygamberlerin sonuncusu olduğuna iman ise tafsili bir imandır. Yine Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem'*in uyanıkken bedeni ile semaya, oradan da Allah'ın dilediği yüksekliklere çıktığına inanırlar.

• *Ahiret Gününe İman*: Selefi Salihin; Mesih Deccal, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem'*in zürriyetinden, çıkacak Mehdi, Meryem oğlu İsa'nın inip Deccali öldürmesi ve yeryüzüne İslam Şeriatı ile hükmetmesi, güneşin batıdan doğması, Dabbetu'l Arz'ın çıkması, Yecüc ve Mecüc'ün çıkması gibi kıyamet alametlerine inanırlar. Ve yine Allah ve Rasulu'nun haber verdikleri ölümden sonra ve ahirette gerçekleşecek olan kabir azabı ve nimetine, Münker ve Nekir meleklerinin sorgulamalarına, kabirden dirilişe, tüm insanların yalın ayak ve çıplak olarak Rabbu'l Alemin'in huzurunda toplanmalarına, Allahu Teâlâ'nın kıyamet gününde kullarıyla tercümansız olarak konuşmasını, haşır ve hesa-

bin hak olduğuna iman ederler. İnsanların amellerinin ölçüldüğü iki kefesini, ve dili olan Mizan haklıdır. Amellerine göre insanların sağ ve sol taraflarından amel defterleri verilecektir. Sırat köprüsü Cennet ve Cehennem üzerine kurulmuştur. Cennet ve cehennem hiç yok olmayacak iki mahluktur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in Havuz'u kıyamet Arasat'ındadır ve suyu süttten daha beyaz, baldan daha tatlı, kokusu miskten daha güzel ve kapları gökyüzündeki yıldızlardan daha çoktur. Ondandır bir kere için ebedi olarak bir daha hiç susamaz. Fakat dinde bidat çıkarıcılar bu suyu içmekten mahrum kalacaklardır. Şefaattir ve Tevhid ehlinde bir grup cehenneme girip, günahları yüzünden bir süre yanıp, azap gördükten sonra, şefaattir ile cehennemden çıkıp cennete girecektir.

• Kadere İman: Hayır ve şerri ile beraber kadere iman ederler. Yani Allah, olan ve olacak olan her şeyi bilir. Bunları takdir etmiş ve Levhî Mahfuz'da yazmıştır. Meydana gelen tüm hayır, şer, iman, küfür, itaat ve isyan Allah'ın dilemesi, takdiri ve yaratması ile var olmuştur. Allahu Teâlâ itaati sever ve isyandan hoşlanmaz. Dilediğini hidayete erdirir ve dilediğini de saptırır. Fakat sapıttığı hiç kimsenin bu konudaki itirazı ve özrü kabul edilemez. İnsan inanç ve eylemlerini, zorlama olmaksızın, kendi iradesi ile seçer. Allah'ın her dilediği olur ve dilemediği hiçbir şey olmaz.

İKİNCİ ASIL: Selefî Salih'in akîdesinde İman; kalp ile tasdik, sözlü ikrar ve azaların amelinden oluşur. İtaat ile artar, günahla eksilir. Amel olmadıkça iman kâmil olmaz. Niyetsiz söz ve amel olmaz. Sünnete uygun olmadıkça da ne söz, ne amel ne de niyet olur.

ÜÇÜNCÜ ASIL: Dinden bilinmesi zaruri olan şeylerden birini inkar etmedikçe, büyük günah dahi olsa, günahı yüzünden kimseyi tekfir etmezler. Onlara küfür değil, fık ve iman noksanlığı hükmü verirler. Bu hal üzere ölen bir kimsenin işi Allah'a kalmıştır. Dilerse bağışlar dilerse de cezalandırır.

Onlara göre küfür iki çeşittir. Dinden çıkararak büyük küfür ve dinden çıkarmayın küçük küfür. Şerî bir delil olmaksızın, bir söz ve fiil nedeniyle müslümanları tekfir etmeyi caiz görmezler. Şartlar tahakkuk edip, engeller tükenmedikçe belirli bir şahsı tekfir etmezler.

DÖRDÜNCÜ ASIL: Kulların akibetlerinin önceden bilinemediğine inanırlar. Bununla beraber mümin ve müttaki kullardan İslam üzere vefat edenlerin-Allah'ın dilemesiyle- cennete, kafir ve münafıkların ise cehenneme gireceklerine inanırlar. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'ın haber verdikleri hariç muayyen olarak kimse hakkında kesin olarak cennette veya cehennemde olduğu hükmünü vermezler. Ancak salih kulların cennette olmaları ümit edilirken, günahkarların da cehenneme girmelerinden korkulur. Salih amel sahibi olan dahi cennetin kimseye vacib olmadığına inanırlar. Ancak Allah, kullarını kendi fazlu keremi ve lütfu ile cennete sokar.

Her mahlukun belli bir eceli vardır ve hiç kimse, Allah'ın izni ve takdir ettiği eceli gelmeksizin ölmez. Başta cennet ile müjdelenen on sahbi (Aşere-i mübeşşere) olmak üzere Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'ın cennette olduklarına tanıklık ettiği herkese onlar da tanıklık ederler.

BEŞİNCİ ASIL: Allah için sevmek ve Allah için buğzetmek akidelerinin esaslarından biridir. Yani sevgi ve dostluk (velâ) mü'minleredir, buğz ve kendilerinden uzak oluş müşriklerle, kâfirleredir.

Ehl-i Sünnet Ve'l-Cemaat dost edinme ve düşman bilmenin şer'an farz olduğuna inanırlar. Hatta bunu "la ilâhe illallah" şahitliğinin gereklerinden biri olarak görürler. Müslümanın buna riayet etmesi gerekir.

ALTINCI ASIL: Evliyanın kerametlerini tasdik ederler. Keramet, kitap ve sünnetin de delalet ettiği gibi Allah azze ve celle'nin bazı dostlarına ikram olarak onlar üzerinde gösterdiği olağan üstü hallerdir. Bazı fırkalar gibi kerameti inkar etmezler. Fakat bu, birtakım şerî kriterlere tabidir. Her harikulade olay keramet değildir, istidrac da olabilir. Sihir gibi şeytanî ve deccalî birtakım olağanüstü haller ile keramet birbirinden çok farklıdır. Bunların kaynağı küfür ve isyan iken, kerametın kaynağı Allah'a itaattir.

YEDİNCİ ASIL: İstidlal konusunda zahiren ve batınen, Allah'ın kitabı ve Rasulunun sünneti ile amel ederler. Genelde sahabenin özelde ise Raşid halifelerin görüşlerine itibar ederler. Kıyas, zevk, keşf, şeyh veya imamın sözü gibi herhangi bir nedenle, Kitab ve Sahih Sünnete karşı muhalif kalmazlar. Hiç kimsenin sözünü Allah ve Rasulunun sözlerinin önüne geçirmezler. Onlara göre sarıh akıl sahih nakile uygundur.

Allah'ın kitabı ve Rasulunun sünnetinden sonra, ümmetin alimlerinin üzerinde ittifak ettikleri hususlarla amel ederler. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'dan

başka kimsenin masumiyetine inanmazlar. Kitab ve sünnete muvafık olmadıkça kimsenin görüşlerine taassuba varan bir bağlılık göstermezler. Her müctehidin isabet ve hata edebileceğine inanırlar. İlim ehli tarafından bilinen icthad şartlarına haiz olmadıkça müctehidlik yapılmasına izin vermezler. İctihadî meselelerdeki farklılıklarını düşmanlık ve ayrılık vesilesi yapmaz, bilakis birbirlerini sever, birbirlerini destekler ve birbirlerinin arkasında namaz kılarlar. Müslümanları muayyen bir fakihin mezhebini taklid etmekle yükümlü görmezler. Bilakis delilin kuvvetine göre dileyen dilediği mezhepten bir diğerine intikal eder. Bununla birlikte bir mezhebi taklid, taklid yolu ile değil de tabi olmak suretiyle oluyorsa, bir sakınca görmezler. Avamın mezhebi müftüsünün mezhebidir. İmamların delillerini idrak edebilen ilim talebelerinin ise o deliller ile amel etmeleri caizdir. Bir meselede delil ve tercih durumuna göre bir imamın mezhebinden diğer bir imamın mezhebine intikal edebilirler ve bu şekilde müctehid değil müttebi olmuş olurlar.

İctihad, dört imam ve diğer müctehid fakih ve muhaddislerin yaptıkları gibi, şeri hükümleri, Kitab ve Sünnetteki delillerinden çıkarmak demektir.

SEKİZİNCİ ASIL: Allah'a isyan ile emretmedikleri sürece müslüman idarecilere itaat edilmesi gerektiği görüşündedirler. İsyân ile emrettikleri zaman onların bu emirlerine itaat edilmez. Fakat diğer konularda onlara itaate devam edilir. İslam ile hükmettikleri sürece arkalarında namaz kılinır, emirleri altında cihada iştirak edilir, onların hayır ve istikamet bulmaları için dua yapılır ve nasihat edilir. Açığa

vurdularından görülen doğrulukları oldukça, müslüman idarecilere, küfür olmamak kaydıyla şer'î bir muhalefette bulunmalarından ötürü baş kaldırmayı haram görürler.

DOKUZUNCU ASIL: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ashabını severler ve onları eleştirmekten veya yer-mekten şiddetle kaçınırlar. Selef'e göre; sahabenin tamamı adildir ve onlar bu ümmetin en efdalidirler. Onların iman ve faziletlerine tanıklık, asıl, kati ve dinden bilinmesi zorunlu olan hususlardandır. Onlar sevmek din ve iman, onlardan nefret etmek ise küfür ve nifaktır. Bir yıl, bir ay, bir gün veya bir saat dahi olsa, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sohbetine iştirak etmiş veya onu görmüş ve İslam üzere vefat etmiş olan her müslüman sahabidir.

Sahabe arasında geçen olaylar konusunda yorum yapılmaz ve bu iş Allah'a havale edilir. Onlardan isabet etmiş olan iki ecir, hata etmiş olan ise bir ecir kazanmıştır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in "Ashabıma sövmeyin. Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun (sizden) biri, Uhud dağı kadar altın infak etse, onlardan birinin infak ettiği bir müdd'e hatta yarım müdd'e bedel olmaz." (Buhari). Bidatçiler, Rafiziler ve Haricilerin aksine onlar sahabeyi saygı ve sevgi ile anarlar. Selefî Salih'e göre sahabeler hatadan masum değillerdir. İsmet, Allah'ın cinini tebliği için seçtiği peygamberler içindir ve Allahu Teâlâ bu ümmetin fertlerini değil, fakat topyekün cemaatini hataya düşmekten korumuştur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'den sonra ümmetin en hayırlısı Hülefa-i Raşidin'dir ki onlar şu dört sahabedir. Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali (r.anhüm). Sahabesiyle beraber Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in Eh-

li Beytini de severler. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "Ehli Beytim hakkında size Allah'ı hatırlatırım." (Müslim)

Tüm müslümanların anneleri olan Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hanımları da Ehli Beyttendirler ve tüm kötülüklerden uzak tertemizdirler. Onlar dünyada olduğu gibi ahirette de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hanımlarıdır.

ONUNCU ASIL: Dinde olmayan şeyler icad eden bid'at ehline buğz ederler. Onları sevmez, onlarla oturmaz, arkadaşlık yapmaz, sözlerini dinlemez ve onlarla dini konularda tartışmazlar. Onlara göre bid'at, tevhidin kemaline terstir ve şirke götüren bir vesiledir. Bid'at, Allah'ın meşru kılmadığı şey ile O'na ibadet etmektir. İbadet veya dinde bid'at yoluyla şirke açılan her kapının (=zerianın) mutlaka kapatılması gerekir.

Bid'at ehlinin alametlerinden biri de hadis ehlini küçük görmeleri ve onları zahiri, haşevi ve müşebbihe gibi lakaplarla anmalarıdır. Selef onların bu ithamlarının tamamını reddetmiştir ve gerekli cevapları vermişlerdir. Selef'in bid'at ehli hakkında bir çok sözleri vardır.

ONBİRİNCİ ASIL: İyiliği emredip kötülükten nehyederler. Çünkü ümmetin hayrı ve toplumun korunması ancak bu görevin ifa edilmesiyle gerçekleşir. "Emri bi'l maruf ve nehyi ani'l münker" olarak ifade edilen bu vecibe, İslam'ın en önemli şiarlerinden birisidir. Her müslüman gücü nispetinde bu vecibeyi yerine getirmekle mükelleftir. Selefi Salihin iyiyi emir, kötülüğü nehiy şiarı ile beraber İslam'ın Cu-

ma ve cemaat şiarlarını da titizlikle yerine getirirler. Farz namazları ilk vakitlerinde kılarlar. Çünkü ilk vakti son vaktinden daha faziletlidir. Namazda huşu ve itminana titizlikle riayet ederler. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünneti gereği gece namazlarını tavsiye ederler. Tüm müslümanlarla nasihatleşir, iyilik ve takva üzere yardımlaşır- lar. Bela ve sıkıntılara sabredip, hoşnutluk ve rahatlıklarında şükrederler. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in "Müminlerin iman bakımından en kamil olanları ahlak bakımından en güzel olanlarıdır" buyruğu gereği güzel ahlak ve davranış sahibi olmak için çalışırlar. Sılayı rahim yapar, aralarında selamı yayar, yoksul, ihtiyaç sahibi ve yetimlere acır, onlara yardım ellerini uzatırlar.

SON OLARAK: İşte İslam ümmetinin ilk neslinin saf ve selim akidesi budur. Bu akidenin kaynağı Kitab, Sünnet, selef imamlarının sözleridir. Ümmetin ilk neslinin kalpleri bu akide ile dirilmiştir. Bu Selefî Salih, Fıratu'n Naciye, Ehli Hadis, Ehli Sünnet ve'l Cemaat, Dört İmam'ın, Cumhuru Fukahta, Cumhuru Mukaddisinin ve ilmiyle amel alimlerin, bugüne kadar ve kıyamete kadar onların yolunu takip edenlerin akidesidir... Sonradan gelip onların sözlerini değiştirenlerin durumları sizi aldatmasın.

ALLAH'IN KULLARI Seçkin Selefî Salihimizin benimsediği sahih ve sade akidemize dönmeli, onların sükut ettikleri konularda sükut etmeli, ibadetlerimizi onlar gibi eda etmeli, Kitab, Sünnet, ümmetin selefının ve imamların icmasına ve yeni meselelerde de sahih kıyasa sarılmamızdır.